

GREENKEEPER MAN MET GOLFBAAN

Ook de baas van het paradijs vloekt weleens

Zelfs deze zomer was het gras er groen. Dat regelt René Deelen (56) al bijna veertig jaar. Golf Wouwse Plantage is zijn paradijs. Maar ook daar wordt wel eens gevloekt. „Iedereen wil wat van een greenkeeper.”

John Bas

Wouwse Plantage

Zijn vader Rikus (nu 89) was de allereerste greenkeeper van de golfclub. Jaren zeventig, toen er nog niks was, alleen een hoop bomen en landerijen. Wat goede golfers hadden luxe plannen op de pachtgrond van de steenrijke Vlaamse familie Janssen de Lippens. „Mijn pa had een boerderijtje even verderop en heeft zelfs nog in Den Haag geprotesteerd tegen de aanleg”, lacht René.

Stadse fratsen

Boeren waren destijds bang voor nóg meer drukte tussen de twee campings die ze al moesten gedogen. Maar de weerstand tegen stadse golf-fratsen in het zo rustige buitengebied op de grens van Roosendaal en Bergen op Zoom verdween. Rikus Deelen ging aan de slag.

En nog vóór de officiële opening kwam ook zoon René in dienst van ‘de Wouwse’. „Ik was 17. Net van school, in dienst bij loonbedrijf Gebroeders Bogers. Die wilden stoppen en adviseerden mij hier onder de pannen te komen.”

Toen was de golfclub nog een onderonsje van notabelen. Een beetje West-Brabantse kak, daar kwam je zomaar niet tussen. Boerenzoon René – ‘ik had geen peil verstand van gras’ – ging in de leer bij het klassieke Toxandria in Molenschot en werd een eerste klas greenkeeper. Over de eerste decennia van toen nog Golfclub Wouwse Plantage: „Een echte verenigingsbaan. En er mocht niet eens een muziekje aan. Tegenwoordig is het meer een mix: wat vlotter, jonger, commerciële ook. Dat moet ook wel om het draaiend te houden. Dit kost nogal wat.”

Bijna duizend

De Heerlenaar kan die sfeerverandering wel waarderen. In de baan kregen Burberry en permanentjes gezelschap van vrolijke vrouwen-teams in kleurrijke polo's en op het terras schalt bij tijd en wijle een dranklied. „Het is daarmee wel veel drukker geworden dan vroeger. Zo'n honderd starts per dag, da's toch twee- driehonderd mensen aan de slag. Dús meer onderhoud.”

En dat golfvolk – bijna duizend leden – heeft zo zijn wensen, ervaart Deelen zes dagen per week. „De ene speler wil meer *rough*, de ander vindt dat hij al te vaak zijn ballen moet zoeken in hoog gras. In al die jaren maak je ook steeds nieuwe bestuurders en commissies mee die van alles willen. En iedereen denkt dat hij het golf heeft uitgevonden.”

▲ Op en rond de baan wordt voor ruim een half miljoen verspijkerd.

„Maar wij greenkeepers moeten het doen. Zorgen dat het bespeelbaar blijft. Daar betalen onze klanten genoeg voor. Daarom hebben we deze droge zomer ook veel gespreoid. Dat water pompen we zelf vanaf negentig meter diep. Geel is tegenwoordig het nieuwe groen. Maar ik hou niet van geel: golfgras moet groen zijn.”

Het zijn extra drukke tijden voor chef Deelen en zijn zeskoppige team. Golf Wouwse Plantage was kwalitatief verouderd en vanwege het intensieve gebruik toe aan een stevige renovatie van alle 18 holes. Huurde de gerenommeerde golfarchitect Bruno Steensels in.

Voor ruim een half miljoen euro werd en wordt tot komend voorjaar nog veel verspijkerd. Drainering, bunkers, andere uitdagingen voor de spelers... Waar *fairways* te smal werden doordat bomen naar elkaar toe groeiden, zijn nu ruim driehonderd bomen gekapt. Een rechte sloot die veel golfers dwars lag, de Bleekloop, is veranderd in een meanderend beekje. „Machtig mooi”, vindt de greenkeeper. „Maar ook dat vergt straks meer onderhoud. Wouwse Plantage is met al dat bos een unieke golfbaan, in een stiltegebied nota bene. Dat krijg je met een nieuwe golfbaan tegenwoordig niet meer

▲ René Deelen: „Ik hou niet van geel: golfgras moet groen zijn.” FOTO'S MARCEL OTTERSPEER/PIX4PROFS

voor elkaar: die mogen ze alleen nog aanleggen op een oude vuilnisbelt.”

„Maar vanwege die grote natuurwaarde bemoeit ook iedereen zich ermee. Moet er ergens een bij tijd en wijle droogvallend plasje komen voor de hagedissen. We hadden overal fazanten, tegenwoordig zijn het vossen. Als de wilde zwijnen echt oprukken, kun je de boel gerust afrasteren. Doen ze in Eindhoven al.”

Bestrijdingsmiddelen

Hij vervloekt al dat moderne natuurgedoe wel eens, want het zijn werk wordt er niet makkelijker op als ecologen verbieden dat een boom plat gaat omdat er in een gat wel eens een eekhoorns kan zitten. Bestrijdingsmiddelen, ook zoiets, verzucht Deelen, die inmiddels al schapen inhuurt om zijn werk te doen.

„We hebben het gebruik van bestrijdingsmiddelen al met 80 procent verminderd. Op zich natuurlijk een goede zaak. Maar het valt niet mee om zonder een baan mooi te houden. Mensen betalen niet twaalfhonderd euro per jaar om tussen de brandnetels een balletje te slaan. Als ik niks meer mag spuiten, zullen ze moeten accepteren dat er af en toe een ziekteplekje op het gras te zien is. Dat is onze grootste uitdaging: die golfers vertellen dat we vanwege de natuurwaarde anders moeten beheren.”

“**Als ik niks mag spuiten, moet je een ziekteplekje hier en daar accepteren**”